

Yüreğime Kamp Kurdu

– Ahmet Yüksel · 06 Ekim 2016

Yüreğime kamp kurdu, şu hazanın korkusu
Oturur yüreğimde, ne yapsam gitmez benden
Hayat yolunda artık, olmuşum dert yolcusu
Sözümü tutanım yok düşmüşüm artık gözden.

Aynalarda baktıkça, karlar yağmış başıma
Kendimden korkarım' da, gözlerim kayar yana
Son bahar gelip birden, yapraklar sararınca
Korkarım' da kendimden terler boşalır benden

Gözlerimde düşlerim, avuttum' da gönlümü
Yine' de gönlüm üzgün, gelmiş' de hazan günü
Hoş edemeden bir gün hüznü dolu şu gönlümü
Baktım' ki şu ömrümün hazanı gelmiş birden.

Fani denen hayatta, yaşamaktan bıkmadan
Zamanın her bir günü çok şey çaldı şu benden
Şu fani hayat denen, çok şey çalmışsa benden
Gönlümün şevki olmaz, içimi saran dertten.

Bekleyerek yaşarken, sonu gelmiş ömrümle
Nev bahar görmez oldum, düştüm çaresiz derde
Madem' ki gelmiş hazan, hala güç varken bende
Mevla' ya borcum bitsin, şu canı alsın benden.

Düşünürken kul Yüksel gece gündüz hazanda
Ömründen ömrü gider, sanırsın gelmiş son günü
Gelsin der ölüm gelsin, can varken vücudumda
Her sabah gün doğarken, şükredip çıkar evden.

06 Ekim 16

Ahmet Yüksel Şanlı er